

Č. 12.699.

Zaměstnanci veřejní: Ustanovení § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. o úsporných opatřeních personálních jsou kryta zákonem.

(Nález z 19. prosince 1936 č. 17.218/36.)

Prejudikatura: Boh. A 12.405/36.

Věc: Ing. Josef Z. v Bratislavě proti rozh. gen. fin. ředitelství v Bratislavě z 23. února 1934 o snížení odpočivných platů podle § 7 vlád. nař. č. 252/1933.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l byl přeložen jako měřický rada výměrem žal. úřadu z 28. srpna 1925 na vlastní žádost po rozumu § 11 zákona č. 286/1924 Sb. do trvalé výslužby koncem měsíce srpna 1925 a byly mu přiznány odpočivné požitky. St-li byly sice upraveny odpočivné platy od 1. ledna 1933 podle ustanovení zákona z 20. května 1930 č. 70 Sb. a vlád. nař. z 26. června 1930 č. 96 Sb. výměrem gen. fin. ředitelství v Bratislavě z 8. října 1932, výměr tento byl však vzhledem na ustanovení § 6 odst. 4 zákona z 28. prosince 1932 č. 204 Sb. odvolán výměrem téhož ředitelství z 11. března 1933.

Podáním ze 16. ledna 1934 oznámil st-l, že má vedlejší výdělek ze své činnosti jako úředně autorisovaný civilní zeměměřič a že poslední zdaněný příjem byl 17.300 Kč. V ohlášení podle ustanovení §§ 7 a 9 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. z 23. ledna 1934, které st-l vyplnil a podepsal, potvrzuje berní správa Bratislava-město, že ze základny pro vyměření daně důchodové připadá na berní rok 1932 na stálý výdělečný příjem, této dani podrobený, částka 17.333 Kč.

Nař. rozhodnutím byly sníženy podle ustanovení § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. s účinností od 1. ledna 1934 odpočivné platy st-lovy o částku ročních 6.237 Kč 15 h a bylo mu od tohoto termínu poukázáno snížené výslužné ročních 11.346 Kč 40 h.

Nss uvážil o stížnosti toto:

V nálezu ze 16. května 1936 č. 10.235/36 Boh. A 12.405/36 (§ 44 jedn. řádu) bylo dovozeno, že vlád. nař. č. 252/1933 Sb., nadepsané »O úsporných opatřeních personálních«, dlužno zařaditi mezi ona opatření, k nimž byla vláda zmocněna v § 1 zákona č. 95/1933 Sb., jehož platnost byla prodloužena zákonem č. 206/1933 Sb. do 30. června 1934, za účelem zachování rovnováhy v hospodářství státním a v hospodářstvích ostatních tam uvedených útvarů. V nálezu tom bylo dále doloženo, že úprava právních, zejména platových poměrů zaměstnanců — s výjimkou soudců — ve veřejných službách není v ústavní listině vyhrazena zákonu a že proto mohla býti v mezích zmocnění daného vládě v § 1 zákona č. 95/1933 Sb. provedena vlád. nař. také úsporná opatření v oboru personálním u těchto zaměstnanců, a to i změnou dosavadních předpisů zákonných, jimiž služební poměry těchto zaměstnanců jsou upraveny. Ale pak mohly ustanoveními cit. vlád. nař., vydaného v mezích zákonného zmocnění, zajisté býti změněny i předpisy pensijní a dekretálně určené odpočivné požitky státních zaměstnanců bez ohledu

na to, které úvahy to byly, jež st-le přiměly, aby dobrovolně odešel ze služeb státních.

V nálezu shora cit. bylo též dovozeno, že z okolnosti, že účelem vlád. nař. č. 252/1933 Sb. bylo přispěti k zachování rovnováhy v hospodářství státním a ostatních útvarů v § 1 zákona č. 95/1933 Sb. uvedených, nelze ještě dovozovati, že platnost personálních opatření úsporných v onom vlád. nař. stanovených nutno omeziti jen na příslušná období rozpočtová, t. j. na rok 1933 a 1934, kdyžtž zákon sám zmocnění dané vládě neomezuje výslovně jen zřetelem na hospodářství v určitém rozpočtovém roce, nýbrž mluví všeobecně o zmocnění k opatření pro dobu mimořádných poměrů hospodářských domácích i zahraničních. Nss dospěl v cit. nálezu k závěru, že vlád. nař. č. 252/1933 Sb. nepřekročilo zmocnění § 1 zákona č. 95/1933 Sb. v tom, že připouští snížení služebních a odpočivných platů na dobu časově neomezenou a že neomezilo platnost ustanovení §§ 8 a 9 jen na dobu do konce roku 1934, jak to učinilo svým výslovným předpisem § 17 odst. 2 ve příčině ustanovení §§ 1 až 6.

Stejně úvahy platí, i pokud jde o předpis § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb., a je tedy i předpis § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb. kryt zákonem, jde-li o státního úředníka ve výslužbě. V daném případě byl st-l měřickým radou fin. správy na Slovensku a bylo proto zásadně i na něho použití ustanovení § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb.

Že by pak krácení provedené nař. rozhodnutím neodpovídalo ustanovení § 7 vlád. nař., to stížnost sama netvrdí.

Č. 12.700.

Živnostenské právo: * Zednický mistr jest oprávněn podle § 3 vlád. nař. č. 103/1925 Sb. samostatně opravovati i budovy větších rozměrů, než jsou uvedeny v odst. 1 cit. ustanovení, pokud opravy ty nelze zahrnouti pod pojem stavby.

(Nález z 22. prosince 1936 č. 15.776/36.)

V ě c: Jan P. v Bratislavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 11. května 1934 o živn. přestupku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud se týče odsouzení pro přestupek § 3 vlád. nař. č. 103/1925 Sb., se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem městského notářského úřadu v Bratislavě z 25. října 1933 byl st-l uznán vinným přestupky § 3 vlád. nař. č. 103/1925 Sb. a § 60 živn. zákona, jehož se dopustil tím, že v Bratislavě v říjnu 1933 jako zednický mistr prováděl zednické práce, přesahující rozsah jeho živnostenského oprávnění, opravováním poschod'ové fasády budovy zem. úřadu a dále, že používal neprávem firemního označení »podnikatelství staveb«; podle § 226 b) živn. zákona odsouzen byl pak k pokutě 200 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení na 20 dnů.